

at gjøre den Tilføining, at Commissionen skulde undersøge, hvorvidt der var foregaaet saadanne Overtredelser af Finantsloven, som kunde medføre Ansvar. Den ærede Taler maa uidentvivel selv indrømme, at en Commission af den foreslaaede Art er uhenftigtsmæssig med Hensyn til det, der er Forslagets Hovedpunkt, nemlig Spørgsmaalet om Berettigelsen af Forordn. af 26de Juli 1854; men i den Henseende er der aldeles Intet at undersøge. Forordningen foreligger som et Factum, der foreligger Offentligheden, og som Regjeringen ikke kan Andet end vedtjende sig, og som den paa ingen Maade ønsker at fralægge sig. Den ærede Forslagsstiller kom derimod i Slutningen af sit Foredrag til at fremsøre nogle Bemærkninger angaaende Budgettes Overtredelse, og fandt, at en Undersøgelsescommission i den Anledning kunde være hensigtsmæssig, men man kan dog ikke udvide denne Commission saaledes, at den skulde tage en ganske anden Gjenstand under Overveielse end den, som Forslagsstillereis Andragende egentlig hentydede paa. De Ministre, som nærmest havde havt Anledning til at indlade sig i Anledning af den Deel af Forslaget, der efter den ærede sidste Talers Mening alene syntes at give det nogen Betydning, have derfor, idetmindste ikke Alle, bekymret sig om at være her tilstede, hvad de ellers muligt vilde have gjort, fordi de antage, at det, hvorom der var Spørgsmaal, laa udenfor deres specielle Virkefæde, hvorimod det var den høitærede Indenrigsminister og mig, der fandt sig særdeles kaldede til at overvære denne Forhandling og i fornødent Fald at tage Ordet.

Formanden: Jeg skal kun tillade mig den Bemærkning, at det dog beroer paa en Misforstaaelse, naar Forslaget forklares paa den Maade, at det skulde være et Forslag om at nedsætte en Commission til at undersøge, om der er Anledning til at udstede en Actionsordre; Forslaget gaaer aldeles bestemt ud paa, at der skal nedsættes en Commission, for at gjøre Forslag til en Actionsordre, og denne Commission har Forslagsstilleren derhos

meent skulde være udrustet med den Myndighed, som Commissioner have efter Grundlovens § 50.

Tutein: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre, for at forklare min Hensigt med Forslaget om, at Spørgsmaalet skulde afgjøres ved en efter Grundlovens § 50 nedsat Commission. Jeg har valgt denne Vej, deels, fordi jeg ansaae den som den rigtigste, for med Hensyn til den finantzielle Deel af Sagen at erholde de fornødne Oplysninger, og deels, fordi det ikke er ufærdyanligt, at sliige Undersøgelsescommissioner nedsættes i lignende Anledninger i andre constitutionelle Lande. Af det engelske Parlament er saaledes en sliig Commission nedsat, og, som bekiendt, har et engelsk Ministerium, der var befyldt for at have taget Deel i Valgbestikkelse, maattet møde for en saadan Commission. Jeg tilstaaer imidlertid, at jeg slet ikke lægger nogen Vægt paa, om min Hensigt opnaaes enten igiennem en saadan Commission, som jeg nærmest havde tænkt mig, eller igiennem et Udvalg, og, da Ministeriet synes at være imod det Første, skal jeg tage under Overveielse, hvorvidt jeg til 2den Behandling kunde finde mig foranlediget til at foreslaae den Ændring, at Sagen skulde overdrages til et Udvalg. Imidlertid maa jeg dog her forvare mig imod den Anskuelse, at denne Forandring i mit Forslag skulde være fremfaldt ved Hensynet til de Indvendinger, der ere fremkomne imod Rigsdagens Competence, thi i denne Henseende skal jeg ganske henholde mig til hvad den ærede Formand har sagt; men Forandringen vil af mig blive foreslaaet, fordi jeg nødig vilde, at denne Sag skulde støde paa andre Vanskeligheder og vidtløstiggjøres mere end absolut nødvendigt. Naar den ærede Premierminister har meent, at mit hele Foredrag gif ud paa at motivere noget Andet, end det Forslaget angaaer, saa skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at mit Forslag gaaer ud paa, at en saadan Commission skulde nedsættes, for, efterat have indhentet de Oplysninger, som den maatte ansee fornødne, at gjøre Forslag til en Actions-